

ВРСТЕ
КОМУНИЦИРАЊА

ВЕРБАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

ОБЛИЦИ КОМУНИКАЦИНЕ ПРАКСЕ

- Комуницирање се може јавити у више облика или врста, у зависности од критеријума класификације.
- Стављајући акценат на садржај комуницирања и субјекте интеракције, најважнији критеријуми за класификацију различитих облика комуницирања су:
 1. симболски систем уз помоћ којег се информација обликује у поруку и
 2. одлике субјеката комуницирања.

КЛАСИФИКАЦИЈА НА ОСНОВУ СИМБОЛСКИХ СИСТЕМА

- С обзиром на чињеницу да постоје лингвистички и нелингвистички симболски системи, комуницирање се дели на:
 - ❖ ВЕРБАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ и
 - ❖ НЕВЕРБАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ.

КЛАСИФИКАЦИЈА НА ОСНОВУ ОДЛИКА СУБЈЕКТА КОМУНИЦИРАЊА

- Полазећи од другог критеријума, то јест самих субјеката комуницирања, комуницирање се дели на:
 - ❖ ИНТРАПЕРСОНАЛНО,
 - ❖ ИНТЕРПЕРСОНАЛНО,
 - ❖ РУМОРНО,
 - ❖ КОМУНИЦИРАЊЕ У ВЕЋИМ ДРУШТВЕНИМ ГРУПАМА,
 - ❖ МАСОВНО и
 - ❖ ВИРТУЕЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ.

ВЕРБАЛНА НАСУПРОТ НЕВЕРБАЛНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ

ВЕРБАЛНА КОМУНИКАЦИЈА

НЕВЕРБАЛНА КОМУНИКАЦИЈА

ОДНОС ВЕРБАЛНЕ И НЕВЕРБАЛНЕ КОМУНИКАЦИЈЕ

РЕЧИ	ТОН ГЛАСА	ОСТАЛИ НЕВРБАЛНИ СИГНАЛИ
7%	38%	55%

ВЕРБАЛНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- Сви симболски системи којима се човек служи како би информацију као ментални садржај испољио у облику поруке деле се на две велике групе, и то:
 1. лингвистичке и
 2. нелингвистичке симболске системе.
- Лингвистички симболски системи, тј. језик као доминантни лингвистички систем представља подлогу за вербално комуницирање.

ДЕФИНИЦИЈА ВЕРБАЛНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Вербално комуницирање је облик комуникационе праксе у којем се поруке саопштавају коришћењем вербалних симболских система, природних или вештачких језика, њиховом звучном или визуелном артикулацијом, односно говором.
- Остварује се:
 1. непосредно или
 2. посредно (уз помоћ секундарних медија).

-
- Вербално комуницирање остварује се искључиво кроз употребу језика, и то у његове две манифестације:

1. усмени и

2. писани говор.

- Иако је и данас доминантан у индивидуалном и друштвеном животу људи, усмени говор има знатна ограничења у односу на писани говор.
- Савремени језик не може се ни замислити без писма.

VERBA VOLANT, SKRIPTA MANENT

„РЕЧИ ЛЕТЕ, ЗАПИСАНО ОСТАЈЕ”

-
- Иако су међузависни и донекле еквивалентни, усмени и писани језик се знатно разликују из комуниколошког угла.
 - Стога се издвајају два начина вербалног комуницирања:

- ❖ УСМЕНО и

- ❖ ПИСАНО КОМУНИЦИРАЊЕ.

ПОТРОШЊА ВРЕМЕНА У СВАКОДНЕВНОЈ КОМУНИКАЦИЈИ

ГОВОР	СЛУШАЊЕ	ЧИТАЊЕ	ПИСАЊЕ
30%	45%	16%	9%

УСМЕНО НАСУПРОТ ПИСАНОМ КОМУНИЦИРАЊУ

УСМЕНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- претежно је синхроно
- непосредно или преко посредника
- спонтано или планирано
- условљеније је контекстом
- лексички сиромашније и граматички неконвенционалније
- праћено је невербалном комуникацијом

ПИСАНО КОМУНИЦИРАЊЕ

- претежно је асинхроно
- медији су неизбежни
- увек планирано као резултат претходне одлуке комуникатора
- комуникатори се не виде и не чују
- карактерише га употреба већег броја речи уз поштовање граматичких норми
- може бити илустровано само иконичким порукама

СПРЕГА УСМЕНОГ И ПИСАНОГ КОМУНИЦИРАЊА

- Оба поменута облика комуникационе праксе претстављају примарне технике комуницирања иманентне човеку као врсти.
- Ниједан од ова два облика није доминантан, нити може заменити онај други, већ у сагласју функционишу и чине целину човекових вербално-експресивних, а тиме и укупних комуникационих могућности.

КОНТРОЛНА ПИТАЊА

1. Који су најважнији критеријуми за класификацију различитих облика комуникационе праксе?
2. Како се дели комуницирање у односу на симболске системе који се употребљавају за обликовање поруке?
3. Како се дели комуницирање у односу на одлике субјеката комуницирања?
4. Који је процентуални однос вербалне и невербалне комуникације?
5. Дефинисати вербално комуницирање.

-
6. Која два облика вербалног комуницирања постоје? Колико процентуално комуницирамо усмено, а колико писано?
 7. Које су карактеристике усменог комуницирања?
 8. Које су карактеристике писаног комуницирања?
 9. Објаснити спрегу усменог и писаног комуницирања.